

1. POMYŚLENIE (16) sb n

-f- (11), -ś- (4), -fz- (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o oraz pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz myślenie).

sg N pomyśleni(e) (2). ◊ G pomyślenia (1). ◊ D pomyśleniu (1). ◊ A pomyśleni(e) (6). ◊ I pomyśleni(e)m (3). ◊ L pomyśleniu (3).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Wynik czynności umysłu, myślenie, myśl; cogitatio Vulg, Modrz (16): Vciecz fie do rozumu/ á wołay do Páná/ Vřzyřfz iř z niego będyeřfz miał přetko hetmáná. Ktory ty coř ie widzyał pomyřleniem borzy/ A iáko wicher řdzyebłkiem/ ták wřzyřfz trwoży. RejWiz 175v; Gdy vřzyřfz řwiátło tą błoną/ Myřł řkąd ma moc przyrodzoną. Gdy chceřfz mieć z okná wyřzrenie/ Miey ná wodzy pomyřlenie. RejZwierc 236v.

pomyřlenie o czym (1): to pewna/ ře o řmierći tuř řtoiacey [!]/ pomyřlenie řercá by nabyřtrzyřfze od złych vczynkow odwodzi ModrzBaz 79v.

pomyřlenie czyje [w tym: pron poss (8), „cudze” (1)] (9): SeklWyzn e4v; Ano on nietylko iawne cřłowieka řzřeřfzenie Ale kařde řawzdy widzy iego pomyřlenie Rejřóz F; Leop Gen 8/21; RejAp 14; RejPos 219, 304, 309, 310v; ModrzBaz 56v.

W przeciwwstawieniu: »uczynek ... pomyřlenie« (2): [Panna Maryja chodzřła głowę skłoniwszy jako panna] pokorna a wkozdy m nyetelko uczynku ale wpomyřfzleniu [!] czyřta PatKaz III 122; SeklWyzn e4v.

W połączeniach szeregowych (2): RejAp 14; Boię fię/ Polacy/ áby P. Bog řpráwiedliwořci řwey iáka v was ieft/ ná wagę nie kładł/ iuř nie z řwoiá ábo krzeřćiáńřką/ ktorą w dawnym Dekálogu y dopieroř w Ewángeliey/ ná pomyřleniu ábo požądaniu złym/ y ná prozным řłowie zálóżył PowodPr 66.

[Zwrot: »w pomyřleniu nie mieć«: N., N. Kx. myeny na lyvdzye na moye, N. a N. Kx., abj myely yego řjna řpiegowacz, a ony thego any w pomyřlyenyv nye myely, anjm ja nye myřlył ListyPol 1542/358.]

Wyrażenie: »tajemne pomyřlenie« (1): kto fię pod moc iey [chęci górowania nad innymi] podda/ ten [...]: muři zewřřad v pořpolitego cřłowieká řlawę řobie iednáć/ wedle ich mnimánia řyć/ á řpráwy řwoie więcey do okázowánia niř do prawdy řtořowáć/ á cřářem y táiemnemu cudzemu pomyřleniu [tacitis aliorum cogitationibus] muři vsługowáć ModrzBaz 56v.

Szeregi: »słowko a nawet i pomyřlenie« (1): řeby to ábo w mowie ábo w piřmie moim kędy było [...] nierzkáč po więřfzey cřęřći/ ále y w řłowku: á náwet [...] y w pomyřleniu/ iřeby m ia kiedy y kędy to/ pánu moiemu/ mnie od Bogá danemu/ Ieřuřowi Chřiřtuřowi [...] odeymowáć miał/ cřym on ieft od Bogá CzechEp 73. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.: słowo.]

»smysły i pomyřlenie« (1): Leop Gen 8/21 cf W przen.

»wnęřznořci a pomyřlenie« (1): ten přeřřzy/ ták iáko o řobie powiádáć raczy/ ář do wnęřznořci á do pomyřlenia kářdego/ cřzego řaden moczár řwiátá tego vczynić nie moře/ by teř miał napewniřfze řřpiegi do tego. RejAp 42.

»wola a pomyślenie« (1): A przy tim boy fie go iáko páná swoiego á Bogá takiego/ kthory iáko liche źdzyebłko może cie ząwždy zetrzeć/ zniźczyć/ á w proch obroćić/ iedno tylko lámą wolą á pomyfieniem swoim. *RejPos* 219.

W przeni (3) : Abowiem śmyfły y pomyślenie fercá człowieczego [*sensus enim et cogitatio humani cordis*]/ pochopne bárzo ku złemu z młodości śwey. *Leop Gen* 8/21; á Pan wnet okázác to raczył/ iż on wie y pomyślenie fercá káždego. *RejPos* 310v, 304.

Synonimy: myśl, rozważenie.

Cf **POMYŚLIĆ**